

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul(a)_, domiciliat(ă) în_, chem în judecată (pe cale de ordonanță președințială) pe pârâtul(a) , domiciliat(ă) în , pentru ca, prin hotărârea ce veți pronunța, să-l(o) obligați să-mi permită

SĂ AM LEGĂTURI PERSONALE CU MINORUL

, născut la data de, care se află sub creșterea și îngrijirea sa.

De asemenea, cer ca pârâtul(a) să fie obligat(ă) să-mi plătească cheltuieli de judecată.

Motivele acțiunii:

În fapt, din căsătorie (sau concubinaj) a rezultat minorul mai sus-numit, care se află sub îngrijirea pârâtului(ei), fiindu-i încredințat (sau la care s-a stabilit domiciliul) prin sentința civilă nr. , din , pronunțată de Judecătoria_.

Pârâtul(a) îmi interzice să am legături personale cu copilul, motiv care mă determină să introduc prezenta acțiune.

Rog să fie obligat(ă) să-mi permită să am legături personale cu minorul, în modul următor (se enunță modalitatea propusă).

În drept, îmi întemeiez acțiunea pe dispozițiile art. 43 alin. 3 raportat la art. 97 C. fam. (sau pe dispozițiile art. 581 C. proc. civ.).

În dovedirea acțiunii înțeleg să mă servesc de interogatoriul pârâtei(ului) și de declarațiile martorilor:_.

Anexez copia certificatului de naștere al copilului și copia sentinței civile precizată.

Depun acțiunea în dublu exemplar, chitanța de plata taxei de timbru în valoare de lei și timbrul judiciar în valoare de _lei.

Data depunerii_

Semnătura_

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI_

Explicații teoretice

DREPTUL PĂRINȚILOR DE A AVEA LEGĂTURI PERSONALE CU MINORUL

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

În cadrul ocrotirii părintești deplină egalitate în drepturi a părinților în ceea ce privește exercitarea drepturilor și îndatoririlor față de copiii minori reprezintă unul dintre principiile de bază proclamate de Codul familiei (art. 97 alin. 1).

Exercitarea drepturilor părintești este prevăzută exclusiv în interesul copiilor minori. Ca o expresie a acestui principiu, art. 98 alin. 1 C. fam. dispune că "măsurile privitoare la persoana și bunurile copiilor se iau de către părinți, de comun acord".

În general, toate problemele care se ridică în legătură cu îngrijirea, creșterea, educarea și supravegherea copiilor minori sunt rezolvate de părinți prin bună înțelegere, chiar atunci când căsătoria a fost desființată sau s-a desfășurat, iar copiii minori au fost încredințați spre creștere și educare unuia dintre ei.

Există totuși cazuri când între părinți se ivesc neînțelegeri cu privire la modul de exercitare a drepturilor pe care le au în cadrul ocrotirii părintești. Dintre acestea face parte și dreptul care permite părintelui căruia nu i s-a încredințat copilul minor spre creștere și educare de a avea legături personale cu el. În această privință s-a decis că drepturile părintești se exercită de părintele căruia i s-a încredințat copilul, iar celălalt părinte păstrează dreptul de a avea legături personale cu copilul și de a veghea la creșterea, învățătura și pregătirea personală a acestuia (art. 43 alin. 3 C. fam.).

Necesitatea exercitării acestui drept apare în special în urma încredințării copilului unuia dintre părinți, unui terț, unei familii sau unei instituții de ocrotire.

Codul familiei nu prevede modurile sau mijloacele în care trebuie să se asigure realizarea legăturilor personale dintre părinte și copil.

Cu privire la această problemă, practica judiciară a deosebit ca legăturile personale să se poată realiza în diferite moduri, cum ar fi, de pildă, vizitarea copilului la domiciliul celuilalt părinte, stabilindu-se zilele și durata în ore, lăsarea copilului în grija părintelui căruia nu i-a fost încredințat, în anumite zile din cursul săptămânii și între anumite ore, timp pe care îl pot petrece împreună (la plimbare, la spectacole etc.), sau încuviințarea dată acestui părinte să ia la domiciliul său pe copil un anumit interval de timp, în special în timpul vacanțelor școlare, scop în care s-au fixat numărul de zile și luna.

La alegerea modalității trebuie să se aibă în vedere faptul de a nu i se impune persoanei la care se găsește copilul obligații care nu au suport legal sau care ar fi de natură să-i aducă grave prejudicii. În acest sens s-a decis că instanța nu poate obliga pe părintele căruia i-au fost încredințați copiii de a-i duce la domiciliul celuilalt părinte ca să-i poată vedea. În felul acesta s-ar impune părintelui la care se află minorul o obligație personală de a face, care nu are temei.

Totodată, pentru a i se da părintelui posibilitatea de a întreține legături personale cu minorul ce nu i-a fost încredințat, se impune ca exercitarea acestui drept să nu fie stânjenită, eventual, de prezența celuilalt părinte, comunicarea dintre părinte și copilul său minor trebuind să aibă loc în mod firesc, fără nici o restrângere.

În cazul în care părintele și-ar exercita în mod abuziv dreptul de a-și vizita copilul se poate cere încetarea tulburării, eventual prin interzicerea vizitelor la anumite ore.

Acțiunea de chemare în judecată trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de dispozițiile art. 112 C.

proc. civ, se timbrează și se depune la judecătoria în a cărei rază teritorială domiciliază copilul minor.

Persoana care poate fi chemată în judecată este părintele la care se află copilul.

Cererea trebuie motivată, propunându-se și modalitatea practică pe care reclamantul o socotește cea mai potrivită de a avea legături personale cu copilul minor.

Cererea va fi însoțită de copia certificatului de naștere al copilului și de copia hotărârii prin care copilul minor a fost încredințat sau i s-a stabilit domiciliul la soțul pârât, când o asemenea măsură a fost luată.

LegeAZ.net